

Чи нестиме "земельна" курка золоті яйця?

Землероб одноразово (один раз на сезон) готує ґрунт, сіє і збирає врожай.

Однак впродовж всього вегетаційного періоду, – від до-сходового розвитку рослини, – аж до часу дозрівання врожаю, працюють щодобово (вдень і вночі) енергетичні, біологічні та інші складові чинники біосфери (родючі ґрунти, вода, повітря, мікроелементи, мікробіота (живі мікроорганізми), квантова енергія Сонця та ін., – і самим процес фотосинтезу) як незамінні животворні природні ресурси, формуючи рослини (врожай), і пізніше – різноманітні товари (особливо продукти харчування), що мають відповідну вартість і цінність та стають – **природним безповоротним інвестиційним капіталом нації**.

Капіталізована родючість української землі ототожнюється із – своєрідним народженням (несучістю) «золотих яєць».

Саме ці **чинники родючості** уособлюють відповідні

природні об'єкти біосфери, котрі конституційно
задекларовані як " **природні о**
б'єкти права власності Українського народу
". Тому результати (прибутки) в частині "родючості", що
капіталізуються внаслідок господарської діяльності,
не можуть привласнюватися
будь-ким
, окрім
-
Українського народу
.

Недаром люди говорять: «**Селянин (фермер) спить, а
земля з Божої волі – РОДИТЬ...**
».

Базуючись на цих логічно доведених
обґрунтуваннях, висвітлив наявні проблеми в статті « [**Ферм
ер спить, а земля родить. Чи нестиме "земельна" курка
золоті яйця?**](#)

» - на шпальтах газети Дзеркало тижня за
3-9 лютого 2018 року
як продовження попередніх:

Сутність земельного капіталу

Із "земельною гранатою" в руці. Чи є рецепт виходу із
земельної кризи? Земельний диявол. Як зняти прокляття
із земельної реформи ?